

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318200298
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6318200298.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu Ondrej Skubák - Obchod s ekologickým palivom, IČO: 43 223 257, so sídlom Janka Kráľa 852/48, Polomka, zastúpeného advokátom JUDr. Stanislavom Rešutíkom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Brezne, Nám. M.R. Štefánika 29/36, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Robotnícka 6, IČO: 36 858 299, o náhradu škody, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č.k. 6C/3/2018-271 zo dňa 17.12.20219, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd v poradí druhým odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.568,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne, počítaným od 06.02.2018 až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (druhý výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že opierajúc sa o ustanovenia §420, §427,, §442 ods.1, §797 ods.3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj len „OZ“), §15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte aj len „zákon č. 381/2001 Z.z.“ alebo aj „PZP“), vychádzal zo skutkového stavu, že dňa 30.07.2017 o 15.05 hod. na ceste I. triedy I./66 v 94 km v smere z Banskej Bystrice do Brezna narazilo prednou ľavou časťou vozidlo Škoda Felícia, patriace U. O., B. XX, Z., A.: BR XXX BL, do zadnej pravej časti vozidla Škoda Octavia, patriace žalobcovi, A.: BR XXX BU, čo vyplýva z nákresu v oznámení o dopravnej nehode a spôsobilo mu škodu na blatníku, nárazníku, podblatníku, svetle a kufri. Vodičom vozidla Škoda Felícia v čase nehody bol pôvodný žalobca 1/ Y. O., bytom Z. XX, ktorý v oznámení k poisťovej udalosti uviedol, že spôsobil nehodu, pretože neskoro zareagoval. Vozidlo Škoda Felícia bolo poistené žalovaným, poisťná udalosť bola u neho vedená pod č. XXXXXXXXXXXX; v rámci šetrenia bol vykonaný aj výpočet všeobecnej hodnoty cestného vozidla poisťovňou - žalovaným a do súdneho spisu bol doložený výpočet ako výstup počítačového softvéru Abacus, ktorý je v zmysle tohto textu naprogramovaný podľa prílohy č. 6 k vyhláške č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku.

1.2 Z výpočtu vyplýva východisková hodnota vozidla 20.145,39 Eur, technický stav vozidla 11,2%, technická hodnota vozidla 2.256,28 Eur a koeficient predajnosti vozidla 0,9826. Všeobecná hodnota

vozidla tak bola vyčíslená na 2.217,02 Eur. Žalovaný vyzval žalobcu listom zo dňa 07.08.2017 na predloženie originálu faktúry za opravu vozidla. Faktúra, splatná dňa 05.10.2017 na sumu 2.885,08 Eur s DPH, bola vystavená spoločnosťou Autopark Brezno, s.r.o., so sídlom Cesta osloboditeľov 21, Brezno, IČO: 47 859 474 dňa 21.09.2017. Listom zo dňa 30.07.2017 žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe zdokumentovaného rozsahu poškodenia a nákladov na opravu vozidla, vypočítaných technikom Sloveperty, poisťovňa posudzovala rentabilitu opravy vozidla. Vypočítané náklady na opravu boli stanovené v zmysle predpísanej technológie opravy výrobcom a pri použití originálnych nových náhradných dielov, keďže vypočítané náklady na opravu vozidla presiahli hodnotu pre posúdenie ekonomickej opraviteľnosti vozidla, poisťovňa vyhlásila škodu na vozidle za totálnu - neekonomickú opravu. Dňa 05.09.2017 žalovaný oznámil, že žalobcovi poistné plnenie v sume 1.317,02 Eur, ktoré v zmysle priloženého výpočtu pozostávali zo zistenej všeobecnej hodnoty vozidla 2.217,02 Eur a zápornej hodnoty, ktorá bola od všeobecnej hodnoty odčítaná, spočívala v hodnote použiteľných zvyškov vozidla vo výške 900,- Eur. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné a súd ich považoval za preukázané. Žalobca listinnými dôkazmi zároveň preukázal, že fakturovanú sumu za opravu vozidla uhradil servisu niekoľkými platbami v celkovej výške 2.885,08 Eur.

1.3 Medzi stranami zostala sporná otázka všeobecnej hodnoty vozidla bezprostredne pred vznikom škody, ktorá bola podľa tvrdenia žalobcu vyššia, než k akej dospela poisťovňa pri svojom výpočte. Žalobca dôvodil, že vozidlo napriek svojmu veku bolo vo veľmi dobrom technickom stave a v prípade zisťovania jeho všeobecnej (trhovej) ceny by malo byť prihliadané na tento technický stav a dobrú predajnosť, keďže ide o vozidlo, ktoré bolo dlhodobo dobre udržiavané a aj po nehode zostalo pojazdné. Žalovaný však pri zisťovaní všeobecnej hodnoty toto vozidlo riadne ani neohliadol. Vykonanou opravou boli odstránené všetky vady a vozidlo je v súčasnosti vo veľmi dobrom stave.

1.4 Žalovaný naopak argumentoval výpočtom všeobecnej hodnoty vozidla v súlade s právnymi predpismi.

1.5 Okresný súd konštatoval, že medzi stranami nebola sporná ani skutočnosť, že za škodu zodpovedal okrem prevádzateľa vozidla v zmysle §427 OZ aj priamo vodič v zmysle §420 OZ (pôvodný žalovaný v 1/ rade) a škodu je možné v zmysle §15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. uplatniť aj priamo voči poisťovateľovi, t.j. voči žalovanému. Na posúdenie okresnému súdu zostala otázka spôsobu a rozsahu náhrady v zmysle §442 a nasl. OZ.

1.6 Okresný súd v tomto smere v zmysle záverov zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozhodnutí č.k. 11Co/124/2019-234 zo dňa 31.07.2019 konštatoval, že opravou poškodeného vozidla žalobcu nedošlo k znehodnoteniu tohto vozidla. V dôsledku škodovej udalosti žalobca musel dať vozidlo opraviť, aby ho mohol opäť využívať, pričom takáto oprava vozidla bola poškodenému v podstate vnútená protiprávnym konaním žalobcu. Keďže podľa §442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a táto škoda u žalobcu predstavuje hodnotu vynaložených nákladov na opravu vozidla bez zohľadnenia amortizácie pri tých náhradných dieloch, ktoré boli do vozidla zamontované ako nové. Poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava, spočívajúca v použití nových náhradných dielov vozidlo nezahodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota práve znižuje. Správanie poškodeného žalobcu len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou); okresný súd s odkazom na zrušujúce uznesenie krajského súdu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013.

1.7 Okresný súd tak priznal žalobcovi náhradu vynaložených nákladov na opravu, ktoré hradil v celkovej výške 2.885,08 Eur, z ktorých mu bola žalovaným uhradená len časť v sume 1.317,02 Eur. Rozdiel v týchto sumách bol v spore uplatnený dôvodne, okresný súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel, vrátane príslušenstva, spočívajúceho v úrokoch z omeškania vo výške 5% ročne, počítaným od 06.02.2018 až do zaplatenia, t.j. od spísania žaloby. Nárok na úroky z omeškania vznikol na strane žalobcu skôr, a to po uplynutí zákonnej lehoty na poistné plnenie po vykonanom a ukončenom šetrení v zmysle §797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa doloženého listu žalovaného, adresovaného žalobcovi, zo dňa 05.09.2017, šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené dňa 04.09.2017. Nárok na úrok z omeškania a jeho výšku okresný súd posudzoval podľa ustanovení §517 ods. 2 OZ a §3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

1.8 O trovách konania okresný súd rozhodol podľa §255 ods. 1 a §262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“) a v plnom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný s odkazom na §365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., pretože súd prvej inštancie

dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V prejednávanom prípade je ťažiskom sporu diametrálne rozdielna skutočnosť ako to, či opravou predmetného osobného motorového vozidla došlo k jeho znehodnoteniu alebo nie, resp. či došlo k uplatňovaniu amortizácie zo strany žalovaného. Zásadnou a rozhodnou skutočnosťou je, že pri škodovej udalosti zo dňa 30.07.2017 došlo k totálnej škode na osobnom motorovom vozidle žalobcu, pretože výška skutočnej škody na tomto vozidle presiahla všeobecnú hodnotu motorového vozidla (jeho skutočnú hodnotu), pričom oprava bola v danom prípade z ekonomického hľadiska nerentabilná a neúčelná. Z tohto dôvodu žalovaný oznámil žalobcovi, že vzhľadom na rozsah poškodenia osobného motorového vozidla a výšku nákladov, spojených s opravou poškodeného osobného motorového vozidla, presahujúce všeobecnú hodnotu samotného vozidla, likviduje danú škodovú udalosť ako totálnu škodu. Následne na to bola žalobcovi oznámená výška priznaného poistného plnenia listom označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“ zo dňa 05.09.2017. Aj napriek preukázanej vedomosti o tom, že na danom vozidle došlo následkom škodovej udalosti k totálnej škode, pristúpil žalobca dňa 05.09.2017 k oprave osobného motorového vozidla v spoločnosti Autopark Brezno, s.r.o., so sídlom Cesta osloboditeľov 2419/21, 977 01 Brezno, IČO: 47 859 474 (ďalej len „autoservis“), ktorá mu po zrealizovaní opravy vystavila faktúru vo výške 2.885,08 Eur s DPH. Náklady na opravu vozidla preukázateľne presiahli skutočnú všeobecnú hodnotu vozidla pred jeho poškodením; v danom prípade išlo bez pochyby o totálnu škodu, resp. o neekonomickú opravu, pričom nie je podstatná skutočnosť, že vozidlo po vykonaní opravy bolo opäť pojazdné.

2.2 Žalovaný poukázal na ustanovenia §4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, §15 ods. 1, §442 ods. 1 a §443 OZ a zdôraznil, že v danom prípade skutočnú škodu predstavuje všeobecná hodnota poškodeného motorového vozidla bezprostredne pred vznikom škodovej udalosti, keďže vplyvom škodovej udalosti došlo k totálnej škode na predmetnom vozidle (cena opravy vyššia ako hodnota motorového vozidla). Výška skutočnej škody pritom vychádza z hodnoty veci v čase jej poškodenia, ktorá bola žalovaným vypočítaná a stanovená na základe vyhlášky č. 492/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti SR o postupoch stanovenia hodnoty cestných vozidiel a vyhláškou č. 626/2007 Z.z. Ministerstva spravodlivosti SR, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 492/2004 Z.z.

2.3 Pri čiastočnom poškodení staršej, použitej a čiastočne opotrebovanej veci sa musí prihliadať na obvyklú (trhovú) cenu v čase jej poškodenia a na rozsah poškodenia (R3/1984, s. 34). V praxi sa prihliada pri určení výšky náhrady škody na obvyklú cenu, ktorú má vec v čase poškodenia tým, že sa v nej zohľadní vek, či opotrebenie. Zároveň nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, lebo výšku škody nemožno robiť závislou od toho, ako poškodený s danou vecou naloží, pretože táto okolnosť je náhodná bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Okrem iného náklady, ktoré má poškodený vynaložiť na prípadnú opravu poškodenej veci, musia byť nákladmi vynaloženými účelne a nie zbytočne. Účelnosť týchto nákladov sa posudzuje aj v porovnaní výšky nákladov na jej opravu s hodnotou poškodenej veci, teda v predmetnom prípade náklady na opravu poškodeného motorového vozidla s jeho hodnotou v čase vzniku poškodenia. Pokiaľ sú náklady na opravu vyššie, ako je hodnota poškodeného motorového vozidla, pôjde o opravu veci spravidla neúčelnú a poškodenému sa hradí hodnota motorového vozidla s odpočtom ceny jeho použiteľných častí. V prejednávanom prípade náklady na opravu motorového vozidla žalobcu presiahli hodnotu poškodeného motorového vozidla, a preto sa jedná o neúčelnú opravu, ktorej finančné následky takejto opravy má znášať žalobca vo vlastnej réžii.

2.4 Žalobca v spore nepreukázal takmer žiadnu z uvádzaných skutočností, okrem deklarovanej výšky nákladov na opravu jeho poškodeného motorového vozidla. Zo strany žalobcu nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo tak pred poškodením, ako aj po jeho oprave vo veľmi dobrom technickom stave (napr. vyjadrenie kontroly STK). Pokiaľ ide o údajnú dobrú predajnosť, či dlhodobú dobrú údržbu, tieto skutočnosti neboli zo strany žalobcu žiadnym spôsobom preukázané a zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení. Žalobca nepreukázal nesprávnosť postupu likvidácie žalobcovej poistnej udalosti, a teda že v predmetnej veci sa nejedná o totálnu škodu na poškodenom osobnom motorovom vozidle. Žiadnym spôsobom nepreukázal, že by všeobecná hodnota predmetného motorového vozidla bola vyššia, než žalovaným vypočítaná všeobecná hodnota 2.217,02 Eur, nepredložil žiadne listinné dôkazy, preukazujúce jeho tvrdenia o škode, o vadnom postupe likvidácie poistnej udalosti, ani žiadne odborné vyjadrenie, ktoré by spochybňovalo závery žalovanej, týkajúce sa totálnej škody motorového vozidla. Jediný dôkaz, ktorý žalobca v konaní predložil, bola faktúra č.XXXXXX zo dňa 21.09.2017, ktorá však len vyjadruje skutočnosť, aká bola cena opravy poškodeného vozidla, nie však výšku skutočnej škody.

2.5 Žalovaný poukázal aj na článok 8. C.s.p.

2.6 Žalovaný považuje za nesprávne aj právne posúdenie predmetnej právnej veci v uznesení odvolacieho súdu. V rámci likvidácie poistnej udalosti žalobcu nedošlo zo strany žalovaného ku kráteniu poistného plnenia z dôvodu uplatnenia amortizácie nových náhradných dielov, použitých pri oprave motorového vozidla žalobcu; na túto skutočnosť poukázal aj na pojednávaní 17.12.2019. Otázka hodnotenia amortizácie vozidla nebola predmetom prvoinštančného konania a ani nebola v tomto konaní sporná, sporná bola v danom prípade otázka výšky skutočnej škody a účelnosti opravy motorového vozidla žalobcu vzhľadom na totálnu škodu motorového vozidla.

2.7 Poukázal tiež na to, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, na ktorý odvolací súd poukázal, nie je aplikovateľný na prejednávaný prípad, pretože sa nezaobera problematikou vzniku totálnej škody na motorovom vozidle a výšky náhrady skutočnej škody, ale rozoberá problematiku krátenia poistného plnenia zo strany poisťovne z dôvodu uplatnenia amortizácie na nové náhradné diely, namontované do staršieho poškodeného a ojazdeného motorového vozidla a jeho prípadným zhodnotením. Zdôraznil, že v predmetnom prípade žalovaný nekrátil poistné plnenie poskytnuté žalobcovi o amortizáciu motorového vozidla a nenamietal v spore ani neargumentoval zvýšením hodnoty poškodeného motorového vozidla namontovaním nových náhradných dielov, ale poukázal na tú skutočnosť, že predmetná škodová udalosť mala za následok totálnu škodu na motorovom vozidle žalobcu, pričom od tejto skutočnosti sa odvíjal postup likvidácie poistnej udalosti žalobcu zo strany žalovaného a určenie výšky náhrady škody ako poistného plnenia. Výška skutočnej škody teda bola stanovená na základe výpočtu všeobecnej hodnoty osobného motorového vozidla (VŠH OMV). Keďže žalobca v konaní pred súdom nepredložil žiadny listinný dôkaz, odborný či iný posudok, ktorým by spochybnil výpočet VŠH, neexistovala potreba dokazovania výšky skutočnej škody prostredníctvom znaleckého posudku. Ťarcha preukázania vyššej všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla bola práve na strane žalobcu, ktorú žalobca v konaní bezpochyby neuniesol.

2.8 Okresný súd sa vo svojom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou žalovaného, týkajúcej sa uplatňovania si ceny opravy s DPH ako náhrady škody v zmysle ustanovenia §442 ods. 1 OZ. Dňa 02.10.2018 žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca je v zmysle §4 zákona č.222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty platiteľom DPH. Podľa príslušných všeobecných poistných podmienok VPP č.711 článok 8., bod 9., ak je poškodený platiteľom dane z pridanej hodnoty, má zo zákona nárok na odpočet DPH, poskytne poisťovňa plnenie bez DPH. V ostatných prípadoch poskytne poisťovňa plnenie vrátane DPH. Okrem už uvedenej judikatúry poukázal žalovaný aj na ustálenú judikatúru Českej republiky, konkrétne na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo/1952/2006 zo dňa 14.11.2006 a rozsudok NS ČR sp.zn. 25Cdo/3039/2011 zo dňa 31.10.2013, podľa ktorých, ak je poškodený (v danom prípade žalobca) platiteľom DPH a má právo na odpočet DPH, má právo na náhradu škody bez DPH. Žalovaný je toho názoru, že okresný súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s vyššie uvedenou námietkou žalovaného, preto je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný.

2.9 Okresný súd sa tiež nevysporiadal ani s námietkou žalovaného zo dňa 02.10.2018, týkajúcej sa uplatňovaných úrokov z omeškania zo strany žalobcu. Poukázal na §11 ods. 6 zákona o PZP s tým, že žalovaný ako poisťovateľ bez zbytočného odkladu začal s prešetrovaním, potrebným na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie, do troch mesiacov odo dňa uplatnenia nároku na náhradu škody skončil prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinností poskytnúť plnenie a oznámil žalobcovi výšku priznaného poistného plnenia, v akej považoval rozsah povinnosti poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody za preukázaný. Zároveň poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie a poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol preukázaný rozsah povinností žalovaného poskytnúť poistné plnenie a výšku poistného plnenia.

2.10 Žalobca nahlásil škodovú udalosť žalovanému dňa 31.07.2017. Žalovaný oznámil výsledok šetrenia, spôsob likvidácie predmetnej poistnej udalosti a oznámil výšku priznaného poistného plnenia žalobcovi listom označeným ako „oznámenie o poistnom plnení“ zo dňa 05.09.2017. Žalovaný si teda svoje povinnosti, vyplývajúce z ustanovenia §11 ods. 6 PZP, splnil v zákonnej lehote a žalobca nemá právny nárok na požadovanie úrokov z omeškania.

2.11 Opätovne poukázal na ustanovenie §11 ods. 7, 8 zákona o PZP a §797 ods. 3 OZ, ako aj na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019 a na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/163/2019 zo dňa 27.08.2019. Najvyšší súd ako súd dovolací vo vyššie uvedených veciach dospel k záveru, že žalovaný si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa §11 ods. 6 zákona o PZP splnil, nebol preto povinný uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania; do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa §11 ods. 7 zákona o PZP.

2.12 Žalovaný poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré mu odmietol poskytnúť nárokované poistné plnenie.

2.13 Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a súčasne rozhodne o trovách odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi priznať náhradu trov v rozsahu 100%, ako aj náhradu trov odvolacieho konania. Odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu je správny a súladný s hmotnoprávnymi a procesnými predpismi, vychádza z náležite zisteného skutkového stavu a na skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy a dospel ku správne rozhodnutiu.

3.1 V spore si žalobca uplatňoval svoje nároky na náhradu škody vo výške 1.568,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.568,06 Eur od 06.02.2018 až do zaplatenia. Okresný súd v prejednávanej veci pred vydaním zrušujúceho uznesenia krajským súdom si bez ďalšieho osvojil tvrdenia žalovaného a žalovaným predložené a vyhotovené listiny, nevzal do úvahy tvrdenia žalobcu, že vozidlo napriek svojmu veku bolo vo veľmi dobre technickom stave a v prípade zisťovania jeho všeobecnej, resp. trhovej ceny by malo byť prihliadané na tento technický stav a dobrú predajnosť, keďže vozidlo aj po nehode samotnej zostalo pojazdné. Vykonanou opravou boli odstránené všetky vady a vozidlo je v súčasnosti vo veľmi dobrom stave. Žalobcovi vznikla skutočná škoda na jeho vozidle s nulovou mierou spoluzavinenia žalobcu, ktorú škodu žalobca riadne preukázal. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 11.05.2018 sám uviedol, že pod pojmom škoda sa rozumie ujma, ktorá nastala na majetku poškodeného a ktorú možno objektívne vyjadriť v peniazoch a tiež že pojem skutočná škoda znamená zmenšenie majetku poškodeného, náklady potrebné na to, aby dosiahol predchádzajúci stav. Skutočná škoda, spočívajúca v oprave osobného motorového vozidla žalobcu podľa faktúry č.XXXXXXX, vystavenej 21.09.2017, splatnej 05.10.2017, je v sume 2.885,08 Eur, ktorá mu vznikla zavinením pôvodne žalovaného 1/ bez akejkoľvek spoluúčasti žalobcu.

3.2 Proti takémuto rozsudku podal žalobca odvolanie, odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil s vysloveným právnym názorom.

3.3 Následne okresný súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi 1.568,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 06.02.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia; priznal teda žalobcovi náhradu vynaložených nákladov na opravu, ktoré hradil v celkovej výške 2.885,08 Eur, z ktorých bola žalovaným uhradená len časť v podobe poistného plnenia v sume 1.317,02 Eur.

3.4 Žalovaný vo svojom odvolaní proti druhému rozsudku okresného súdu uvádza skutočnosti, ktoré boli prejednávané a vyhodnocované už v pôvodnom konaní súdu prvej inštancie; druhý napadnutý rozsudok vychádza pritom z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je okresný súd viazaný, a to z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/124/2019-234 zo dňa 31.07.2019.

3.5 Žalobca považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za správne a zotrval na svojich tvrdeniach, uvedených už aj v predchádzajúcich vyjadreniach v tomto spore.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobu v plnom rozsahu zamietnuť, žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a rozhodnúť o trovách odvolacieho konania. Zdôraznil, že je všeobecne známe, že hodnota motorového vozidla rapídne klesá po jeho poškodení pri dopravnej nehode, či po inom rozsiahlejšom poškodení, pričom predajnosť takéhoto vozidla sa významne znižuje. Poškodené motorové vozidlo jeho vlastník už nepredá za toľko, za koľko by ho mohol predáť v nepoškodenom stave, pričom nie je podstatné, či vykonanou opravou bolo vozidlo uvedené do stavu, zodpovedajúceho stavu vozidla pred jeho poškodením. Žalobca svoje tvrdenie, že vozidlo napriek svojmu veku bolo vo veľmi dobrom technickom stave a v prípade zisťovania jej všeobecnej hodnoty, resp. trhovej ceny by malo byť prihliadnuté na tento technický stav a dobrú predajnosť, nijakým spôsobom nepreukázal, napr. fotkami vozidla pred a po oprave vozidla, vyjadrením autoservisu o stave vozidla, vyjadrením autobazáru, či odborne spôsobilej osoby o predajnosti búraného vozidla a pod. Preto nemožno na vyššie uvedené tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom prihliadať, keďže žalobca v súvislosti s týmito tvrdeniami neunesol dôkazné bremeno. Bremeno dokazovania je predovšetkým na strane žalobcu, ktorý v rámci svojej procesnej povinnosti procesného útoku znáša povinnosť tvrdenia a tým pádom aj dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenia dôkazného bremena vedie v prípade žalobcu k procesnej pasivite, ktorá je sankcionovaná stratou sporu. V prejednávanom prípade je ťažiskom sporu diametrálne rozdielna skutočnosť, ako to, či opravou predmetného motorového vozidla došlo k jeho zhodnoteniu

alebo nie, resp. či došlo k uplatňovaniu amortizácie zo strany žalovanej. Predmetom tohto sporu nie je zhodnotenie vozidla, či uplatňovanie amortizácie na novonamontované náhradné diely, ale to, že pri škodovej udalosti zo dňa 30.07.2017 došlo k totálnej škode na motorovom vozidle žalobcu, keďže výška skutočnej škody na tomto motorovom vozidle presiahla všeobecnú hodnotu motorového vozidla (jeho skutočnú hodnotu), pričom z uvedeného dôvodu bola oprava v danom prípade z ekonomického hľadiska nerentabilná a neúčelná, pričom žalobca aj napriek vedomosti o tejto skutočnosti na základe vlastného rozhodnutia bez povolenia žalovanej ako poisťovateľa, pristúpil k oprave poškodeného motorového vozidla. Z uvedeného dôvodu by žalobca náklady na opravu motorového vozidla vo výške 1.568,06 Eur mal znášať sám vo vlastnej réžii.

4.1 Žalovaný odkázal na svoje doposiaľ uvádzané písomné vyjadrenia konaní.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť, priznať mu nárok na náhradu trov konania; napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a zotrval na svojich tvrdeniach, uvedených už v predchádzajúcich vyjadreniach.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§34 C.s.p.) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami §379, §380 a §381 C.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. a contrario s použitím §219 ods. 3 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného rozhodnutia ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, na základe ktorého dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktoré sa dostatočne jasne, zrozumiteľne, presvedčivo a logickým spôsobom vysporadúva s relevantnými skutkovými i právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia, uvedené v ust. §220 ods. 2 C.s.p.

9. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že dňa 30.07.2017 došlo na ceste I. triedy v smere z Banskej Bystrice do Brezna k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej došlo k nárazu Škody Felicia do vozidla Škoda Octavia. Škoda Felicia poškodila Škodu Octavia (vo vlastníctve žalobcu) na blatníku, nárazníku, podblatníku, svetle a kufri. Vozidlo Škoda Felicia bolo poistené u žalovaného; v rámci šetrenia bol vykonaný výpočet všeobecnej hodnoty vozidla poisťovňou, t.j. žalovaným, pričom východisková hodnota vozidla predstavovala 20.145,39 Eur. Poisťovňa stanovila technický stav vozidla 11,2%, technickú hodnotu vozidla 2.256,28 Eur a koeficient predajnosti vozidla 0,9826; všeobecnú hodnotu vozidla vyčíslila na 2.217,02 Eur. Žalobca požiadal o opravu autoservis, ktorý mu za opravu vystavil faktúru dňa 21.09.2017, splatnú 05.10.2017, ktorá suma opravy bola vyčíslená na 2.885,08 Eur s DPH. Po predložení dokladov od žalobcu ohľadom opravy motorového vozidla žalovaný dňa 30.07.2017 oznámil žalobcovi, že vyhlásil škodu na vozidle na totálnu, keďže po posúdení rentability opravy vozidla a po výpočte nákladov na opravu boli stanovené v zmysle predpísanej technológie opravy výrobcom a pri použití originálnych nových dielov náklady na opravu vozidla presiahli hodnotu pre posúdenie ekonomickej opraviteľnosti vozidla. Následne 05.09.2017 žalovaný oznámil žalobcovi, že poistné plnenie spočívalo v hodnote použiteľných zvyškov vozidla vo výške 900,- Eur, keďže poistné plnenie vo výške 1.317,02 Eur pozostávalo zo zistenej všeobecnej hodnoty vozidla vo výške 2.217,02 Eur a zápornej hodnoty, ktorá bola od všeobecnej hodnoty odpočítaná. Žalobca za opravu vozidla zaplatil vyfakturovanú sumu v hodnote 2.885,08 Eur, preto sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu rozdiel medzi poistným plnením a medzi hodnotou faktúry, ktorú zaplatil za opravu svojho vozidla.

9.1 Okresný súd rozhodol prvým rozsudkom č.k. 6C/3/2018-141 zo dňa 02.10.2018 (v spojení s opravným uznesením č.k. 6C/3/2018-181 zo dňa 27.02.2019), ktorý na odvolanie žalobcu krajský súd uznesením č.k. 11Co/124/2019-234 zo dňa 31.07.2019 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s vysloveným právnym názorom.

9.2 Okresný súd následne rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom č.k. 6C/3/2018-271 zo dňa 17.12.2019.

10. Zákon o povinnom zmluvnom poistení upravuje náhradu škodu, ktorú uhrádza poisťovateľ poškodenému, pričom poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať (§15 ods.1). Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci (§4 ods.2 písm. b) zákona o PZP). Občiansky zákonník v §442 ods.1 upravuje spôsob úhrady škody - uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada, ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu (§442 ods.3 OZ). Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia (§443 OZ).

10.1 Poisťovňa pri určení spôsobu likvidácie vychádza z rozsahu poškodenia vozidla, z hodnoty vozidla a predpokladaných nákladov na opravu. Náklady na opravu vozidla predstavujú náklady, potrebné na uvedenie veci do pôvodného stavu. Rozsah poškodenia motorového vozidla sa zisťuje obhliadkou vozidla, ktorú zabezpečuje poisťovňa po oznámení škodovej udalosti. Obhliadka pozostáva z vizuálnej kontroly jednotlivých častí vozidla spravidla bez demontáže diagnostikou a v prípade potreby aj s demontážou a s použitím diagnostických prístrojov. Technik zdokumentuje poškodenie vozidla, spíše zápis o poškodení a zároveň určí spôsob likvidácie. Do úvahy prichádza totálna škoda (ak náklady na opravu motorového vozidla presiahnu všeobecnú hodnotu motorového vozidla pred dopravnou nehodou a z uvedeného dôvodu oprava motorového vozidla, t.j. uvedenie do predchádzajúceho stavu - nie je ekonomická a so zreteľom na totálnu škodu nie je účelné pristúpiť k oprave motorového vozidla), likvidácia na základe faktúry (v prípade opravy motorového vozidla) alebo likvidácia na základe rozpočtu.

10.2 Totálna škoda sa určuje tak, že od časovej ceny motorového vozidla sa odpočíta hodnota tzv. použiteľných (predajných) zvyškov poškodeného vozidla. Pre výpočet časovej ceny vozidla je nevyhnutné zistiť všeobecnú hodnotu vozidla, teda cenu veci toho istého druhu a tej istej akosti v čase vzniku poistnej udalosti. Súdna prax je ustálená v tom, že pre určenie východiskovej ceny vozidla nie je rozhodujúce, za akú cenu nadobudol vozidlo jeho majiteľ a jediným základným ukazovateľom bola cena novej veci v čase vzniku poistnej udalosti. Všeobecná hodnota vozidla je hodnota vozidla v danom mieste a čase v eurách, pri ktorej stanovení sú okrem vplyvu opotrebenia zahrnuté aj vplyvy trhu (predajnosť vozidla). Vyjadruje hodnotu vozidla pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu k rozhodnému dátumu. Na všeobecnú hodnotu vozidla vplyvajú viaceré faktory (technický stav vozidla, výbava vozidla, poškodenie vozidla, aktuálny stav na trhu s autami). Od určenia výšky všeobecnej hodnoty motorového vozidla závisí výška poistného plnenia.

11. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí nezaoberal a v odôvodnení nevysporiadal. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v súlade s §387 ods.2 C.s.p. poukazuje na najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na tvrdenia žalovaného v odvolaní.

11.1 Odvolaciu argumentáciu žalovaného, že žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno ohľadom základu a výšky priznaného nároku, považuje odvolací súd vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu za skutkovo nedôvodnú a právne neopodstatnenú. Je nesporné, že k znehodnoteniu osobného motorového vozidla došlo v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú spôsobil ako vodič pôvodný žalovaný 1/, pričom osobné motorové vozidlo, ktorým bola škoda žalobcovi spôsobená, bolo poistené u žalovaného.

11.2 Všeobecné ustanovenie §442 ods.1 OZ upravuje rozsah náhrady škody, a to skutočnú škodu a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma, spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (uznesenie NS SR sp.zn. 4MCdo 23/2008 zo dňa 21.12.2009). Osobitným ustanovením v prípadoch škody na veci je §443 OZ, podľa ktorého sa pri určení výšky škody na veciach vychádza z ceny veci v čase poškodenia, a nie z ceny v čase nadobudnutia veci (poškodeným - nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 266/2014-27 zo dňa 16.12.2014). Výška škody sa určuje z bežnej ceny poškodenej veci bez ohľadu na to, koľko za danú vec uhradil poškodený; výška škody je daná rozdielom medzi hodnotou veci pred poškodením a po jej poškodení. Škoda sa uhrádza zásadne v peniazoch (tzv. relutárna náhrada), ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa uvedením do predošlého stavu. Ide o tzv. naturálnu reštitúciu. Obe podmienky musia byť splnené súčasne; uvedenie veci do pôvodného stavu je fyzicky možné, ak je možné motorové vozidlo opraviť. Naturálna reštitúcia je podmienená nielen jej fyzickou možnosťou, ale aj účelnosťou uvedenia veci do predchádzajúceho stavu. Účelnosť je potrebné vykladať v zmysle hospodárnosti, t.j. či sa uvedenie do predošlého stavu

javi hospodárnym riešením náhrady škody. O uvedení veci do predošlého stavu má právo rozhodnúť len poškodený.

12. Krajský súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože vykazuje známky vecnej správnosti (§387 ods.2 C.s.p.); dodáva, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne zistené, že na motorovom vozidle vznikla škoda a jej náhrada je predmetom tohto konania. Samotný žalovaný vo svojich vyjadreniach ako i v odvolaní poukazuje na prílohu č.6 časti C nazvanej stanovenie výšky škody na cestných vozidlách, bod 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku pri výpočte výšky škody, podľa ktorej znalec musí stanoviť všeobecnú hodnotu vozidla, stanoví náklady na opravu poškodenia vozidla a porovná náklady na opravu poškodenia vozidla s všeobecnou hodnotou vozidla bezprostredne pred jeho poškodením. Žalovaný tiež uvádza, že v zmysle tejto vyhlášky, ak sú náklady na opravu vyššie alebo sa rovnajú všeobecnej hodnote poškodeného motorového vozidla, ide o tzv. úplné zničenie vozidla (totálnu škodu). V prípade vzniku tzv. totálnej škody je znalec povinný v zmysle písm. c) vyššie uvedenej časti prílohy č.6 uvedenej vyhlášky stanoviť hodnotu predajných zvyškov vozidla a tieto odpočítať od všeobecnej hodnoty motorového vozidla tesne pred vznikom škody (viď č.l. 81,82 spisu). Z dokladu nazvaného výpočet všeobecnej hodnoty cestného vozidla predloženého žalovaným vyplýva, že východisková hodnota osobného motorového vozidla predstavovala 20.145,39 Eur, zo záverečnej tabuľky vypočítaných hodnôt vyplýva všeobecná hodnota vozidla vo výške 2.217,02 Eur. S takto stanovenou výškou škody žalobca nesúhlasil (viď č.l. 101); zdôraznil, že vozidlo bolo aj bezprostredne po dopravnej nehode pojazdné, čo žalovaný nepoprel, a po oprave motorové vozidlo spĺňa všetky podmienky na jazdu na pozemných komunikáciách.

13. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie) okrem iného aj vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil. Žalovaný v odvolaní proti v poradí druhému rozsudku okresného súdu namietal predovšetkým, že pri likvidácii poisťnej udalosti nebola uplatňovaná amortizácia, ale jednalo sa o totálnu škodu, keďže oprava bola neekonomická a že okresný i krajský súd (v zrušujúcom uznesení) vychádzali z ustanovení Občianskeho zákonníka o náhrade škody a obidva súdy postavili svoje odôvodnenia v rozsudkoch na uplatnenej amortizácii. Žalovaný poukázal tiež na to, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. Obdo 48/2012 svojou povahou zisteného skutkového stavu na predmetnú vec nedopadá.

13.1 Krajský súd nesúhlasí s takýmto názorom žalovaného. Okresný súd správne založil svoje rozhodnutie na ustanoveniach Občianskeho zákonníka o náhrade škody (§§442 a 443 a nasl.) a aj krajský súd zotrváva na svojom právnom názore, vyslovenom v zrušujúcom uznesení prvého rozsudku okresného súdu.

13.2 Najvyšší súd v uznesení sp.zn. 2Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013 v poslednom odseku na strane 10 uvádza, že „rozhodnutie krajského súdu doplnené o ďalšie dôvody a právne závery bolo venované aj námietke vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (t.j. poisťovne - pozn. odvolacieho súdu) o existencii totálnej škody, preto najvyšší súd považoval napadnuté rozhodnutie za vecne správne a dovolanie dovolateľa zamietol“. Najvyšší súd sa v uvedenom rozhodnutí zaoberal otázkou posudzovania náhrady škody nielen z pohľadu zníženia hodnoty poškodeného motorového vozidla v dôsledku opravy (novými) dielmi, ale aj z pohľadu likvidácie predmetnej poisťnej udalosti formou vyhlásenia poisťovne o totálnej škode.

14. Námietka žalovaného v odvolaní o tom, že okresný dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam je tiež nedôvodná. Zo zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom, na ktorom bolo vydané odvolaním napadnuté rozhodnutie (17.12.2019) vyplýva, že ani jedna zo strán sporu nenavrhol vykonanie ďalších dôkazov na preukázanie svojich tvrdení; hoci žalobca produkoval nesúhlasné stanovisko o výške všeobecnej hodnoty vozidla v čase dopravnej nehody, nenavrhol na toto svoje tvrdenie vykonanie žiadneho dôkazu, a ani žalovaný po spochybnení výšky všeobecnej hodnoty motorového vozidla v čase dopravnej nehody žalobcom v zmysle vyššie citovanej vyhlášky nenavrhol na preukázanie svojich tvrdení dokazovanie. Z výpovedí strán sporu i z listinných dôkazov, obsiahnutých v spise však nepochybne vyplýva, že motorové vozidlo bolo bezprostredne po nehode pojazdné, motoricky bolo bez poruchy. Z výpočtu všeobecnej hodnoty cestného vozidla, predloženého žalovaným je zistiteľné, že poškodené vozidlo žalobcu je osobné motorové vozidlo s objemom valcov 1896 ccm a s výkonom 66,0 kW, ide o 5-miestne vozidlo, platnosť technickej kontroly končila 06.07.2018 (t.j. takmer jeden rok po dopravnej nehode - 30.07.2017), nebola na ňom prevedená žiadna významnejšia

oprava a malo najazdených celkom 207 414 km, čo pri naftových motorových vozidlách nepredstavuje nevýhodu. Toto konštatovanie uviedol vo výpočte všeobecnej hodnoty cestného vozidla po nehode technik (likvidátor) spoločnosti Slovepexa, ktorý na objednávku žalovaného obhliadal motorové vozidlo; neuviedol žiadne závady motorového vozila, okrem poškodenia dopravnou nehodou zo dňa 30.07.2017. Z uvedeného vyplýva, že motorové vozidlo bolo aj pred aj po dopravnej nehode spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách a vykonanou opravou bolo len uvedené do pôvodného stavu s tým, že jeho úžitková hodnota sa nezmenila.

15. Pokiaľ sa týka námietky žalovaného o určení počiatku omeškania, krajský súd sa zhoduje so záverom súdu prvej inštancie a jeho dôvody nepovažuje za potrebné už nijako v tomto smere doplniť.

16. Námietka žalovaného o nesprávnom postupe okresného súdu pri určení výšky škody vo vzťahu k neodpočítaniu DPH nie je dôvodná s poukazom na spravodlivé usporiadanie pomerov strán sporu; i v tomto smere je rozhodnutie okresného súdu správne vzhľadom na výpovede strán sporu na pojednávaní dňa 02.10.2018, na ktorom žalobca uviedol, že faktúru, vystavenú a zaplatenú za opravu motorového vozidla, nezahrnul do daňového priznania za účelom uplatnenia vrátenia DPH.

17. Ďalšie námietky žalovaného v odvolaní odvolací súd nepovažoval za relevantné, pretože ide najmä o námietky, v ktorých vyjadroval žalovaný svoju subjektívnu nespokojnosť s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým zrušil prvší rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie s vysloveným právnym názorom. K odkazu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013 sa odvolací súd vyjadril v odôvodnení svojho rozhodnutia vyššie (pozri aj bod 13.2).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle §387 ods.1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania pred okresným súdom.

19. O trovách konania odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa §396 ods.1 za použitia §255 ods.1 C.s.p. s tým, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a preto má nárok na ich náhradu v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne okresný súd v zmysle §262 ods.1 a §262 ods.2 C.s.p.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).